

Erasmus dla seniorów

2019-05-13

Moja znajoma wyjeżdża na Erasmusa, czyli na stypendium, które dotychczas kojarzyło się mnie i zapewne bardzo wielu osobom z podróżami młodzieży studiującej. Tymczasem moja znajoma już do tego pokolenia nie należy. Nieco się więc zdziwiłam jej planami, a następnie zainteresowałam sprawą.

Okazuje się, że w 2012 r. Ogólnopolska Federacja Uniwersytetów Trzeciego Wieku, po zapoznaniu się z prezentacją Programu „Erasmus dla wszystkich” w kształcie zaproponowanym przez Komisję Europejską stwierdziła, że w dalszym ciągu osoby starsze są marginalizowane i należałoby nieco pozmieniać w dokumentach unijnych.

W wielu miejscach w Polsce świetnie funkcjonują stypendia dla seniorów. Wystarczy tylko wiedzieć, gdzie zająć. Zawstydzona moją dotychczasową ignorancją postaram się przedstawić to, czego się dowiedziałam, i zachęcić do korzystania z tej możliwości.

Erasmus+ to program Unii Europejskiej w dziedzinie edukacji, szkoleń i sportu na lata 2014–2020. Jego całkowity budżet wynosi 14,7 mld euro. Erasmus+ opiera się na osiągnięciach europejskich programów edukacyjnych, które funkcjonowały przez 25 lat i jest wynikiem połączenia następujących europejskich inicjatyw realizowanych przez Komisję Europejską w latach 2007–2013: programu „Uczenie się przez całe życie”, programu „Młodzież w działaniu”, Erasmus Mundus, Tempus, Alfa, Edulink, oraz programów współpracy z krajami uprzemysłowionymi w dziedzinie szkolnictwa wyższego. W programie uczestniczą 34 kraje (w tym 28 państw należących do Unii i inne – takie jak Republika Macedonii, Islandia, Liechtenstein, Norwegia, Turcja, Serbia).

Propozycji dla osób starszych jest wiele, m.in. i taka nazwana „Mobilnością edukacyjną”. Wyjazdy zaplanowane w ramach projektu muszą wynikać z potrzeb dotyczących poprawy jakości pracy, poszerzenia oferty i umiędzynarodowienia organizacji wnioskującej (wniosek może złożyć również krajowe konsorcjum) w obszarze niezawodowej edukacji dorosłych. Potrzeby te należy zidentyfikować i opisać we wniosku o dofinansowanie w tzw. Europejskim Planie Rozwoju.

Zasadniczym działaniem w projekcie są edukacyjne wyjazdy zagraniczne do [krajów programu Erasmus+](#), trwające od dwóch dni do dwóch miesięcy. Programy oferują, m.in.: udział w kursach, szkoleniach, konferencjach, obserwacjach pracy w organizacji zajmującej się niezawodową edukacją dorosłych (tzw. job shadowing), prowadzenie zajęć dla dorosłych słuchaczy. Poza projektem „Mobilność edukacyjna” prowadzone są także i inne, np. „Partnerstwa strategiczne”.

Bardzo ważnym elementem systemu wydaje się utworzona w 2014 r. platforma EPALE (elektroniczna platforma na rzecz uczenia się dorosłych w Europie). Adres platformy to www.ec.europa.eu/epale/pl. Celem EPALE jest stworzenie europejskiej społeczności specjalistów w zakresie uczenia się dorosłych. Platforma dostępna jest w języku polskim. Można na niej znaleźć partnerów do zbudowania wspólnych projektów dotyczących uczenia się ludzi dorosłych, a także popatrzeć na kalendarz wydarzeń organizowanych w Europie i dodać własną propozycję. EPALE proponuje bogatą bibliotekę, gdzie natrafimy na materiały edukacyjne dotyczące osób starszych. Spotkałam tam ciekawe i inspirujące pomysły na blogach, które są

**Magiczny
Kraków**

podpięte na platformie. EPALÉ istnieje oczywiście także na Facebooku. Namawiam Państwa do zainteresowania się możliwościami, jakie dają programy europejskie dla seniorów. Przecież wiemy, że człowiek uczy się przez całe życie. A inspiracji nigdy nie jest za wiele. Życzę udanych podróży.

Małgorzata Jantos, Przewodnicząca Komisji Kultury i Ochrony Zabytków